

Z H114. parafii św. Floriana w Koprzywnicy
1858-1983 / to III. /

Ks. Dr Jan Wiącek
proboszcz
parafii Koprzywnica
pow. Sandomierz.

Do
Kurii Diecezjalnej
w Sandomierzu.

Uwagi

w związku z wizytą Ks. Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa
Polski, w Koprzywnicy, dnia 28 września 1970 r.

1. Zakazy. W niektórych instytucjach i miejscach pracy na terenie parafii pracownicy otrzymali uwagę: niech nikt nie waży się pójść tego dnia do kościoła! Z okien lokalu Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej, który sąsiaduje z placem przykościelnym, wysłannicy władz powiatowych obserwowali idących do świątyni i odnośnie znajomych pracowników czynili uwagi: o XY idzie, widzę go, poznaję.

2. Postępowanie. Autobus osobowy PKS regularnie przywozi robotników do Łukowca, na terenie parafii, około godz. 16, a wracając zabiera ewentualnie pasażerów. Tego dnia przyjechał funkcjonariusz MO i dopilnował, aby autobus wracał pusty i aby nikt z czekających nie został zabrany. Podobnie było z innymi autobusami robotniczymi, które wyjątkowo tego dnia po południu ludzi nie mogły zabierać. Autobusy zaś pasażerskie albo nie kursowały, albo nie zabierały ludzi na terenie parafii.

3. Dzieci szkół podstawowych rozpoczynające lekcje o godz. 8 kończą je w godz. 10³⁵ - 13³⁰. Te zaś, które rozpoczynają lekcje nie o godz. 8, lecz później /druga zmiana/, kończą je w godz. 13³⁰ - 15³⁰. Tego dnia we wszystkich szkołach podstawowych na terenie parafii dzieci zajęte były do godzin wieczornych. Lekcje rozpoczęły się około południa, a po lekcjach były zajęcia dodatkowe np. apel, film, wyświetlanie przeżrocz. W niektórych szkołach lekcje były w porze normalnej, a na umówioną godzinę popołudniową, dzieci wezwane były na zajęcia pozalekcyjne. Dzieci szkolne, poza szkołą miejscową, wracały ze szkoły między godziną 16 a 17. /Przyjazd Ks. Prymasa przewidziany był na godz. 16³⁰/. Szkołę miejscową dzieci opuszczały między godz. 18 a 20. Funkcjonowanie szkół w godz. 14 - 16 było często kontrolowane za pomocą telefonu. Tak popołudniowa i wieczorowa pora zorganizowanych zajęć szkolnych, dotychczas była tu nieznaną nawet wyjątkowo, nawet w pojedynczym wypadku, na przestrzeni kilkunastu lat, jak sięga pamięć starszych.

Koprzywnica, dnia 30 września 1970

Proboszcz

M. Wiącek

Wizyta Ms. Stetana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Polski, w Koprzywnicy

Miała ona charakter prywatny, była wyrazem trwałej przyjaźni z lat uniwersyteckich między obecnym Ks. Prymasem i ks. proboszczem w Koprzywnicy. Była od lat obiecana, aż ku radości i zaszczytowi proboszcza i parafian doszła do skutku.

To wyjątkowe dla Koprzywnicy przeżycie miało miejsce 28 września 1970 r. O godzinie 17, przy dźwiękach dzwonów kościelnych, w otoczeniu Biskupów Sandomierskich i byłego rektora KUL, ks. dra Wincentego Granata, przybył Ks. Kardynał Prymas. W bramie kościelnej powitali Go przedstawiciele dzieci, młodzieży, dorosłych. Procesjonalnie, w otoczeniu około 40 kapłanów wstąpił do świątyni. W jej drzwiach powitany został według przepisów liturgicznych przez proboszcza, ks. dra Jana Wiącka. Chór parafialny odśpiewał „Oto kapłan wielki”. Lud Boży wypełnił świątynię.

Głos zabrał ks. proboszcz. Po wstępnym powitaniu, wygłosił obszernie przemówienie. Przedstawił historię pocysterskiej świątyni, jej zabytki architektoniczne i malarskie, oraz dzieło odbudowy w ostatnich latach.

Ks. bp Piotr Gołębiowski, Administrator Apostolski, przeprowadził nabożeństwo adoracyjne o aktualnej tematyce jubileuszu kapłaństwa Papieża Pawła VI i roku modlitwy w intencji kapłanów, oraz jubileuszu Seminarium Duchownego w Sandomierzu. Wezwał do jedności z Ojcem św., Episkopatem Polski, własnym biskupem. Losy Kościoła powszechnego i lokalnego w kraju, diecezji Sandomierskiej, parafii koprzywnickiej, polecił opiece Maryi, Dziewicy Wspomożycielki, Matki Kościoła.

Z kolei przemówił z ambony Ks. Prymas. Po wstępnym zagajeniu poruszył problemy ogólnoludzkie, zachowanie pokoju na świecie, likwidacja głodu i inne. Nawiązując do przemówienia ks. proboszcza, które dotyczyło więcej świątyni z kamienia, mówił o żywej świątyni Ducha Świętego, jaką jest człowiek. Kapłani i wierni byli głęboko zastłuchani, a świątynia udzielała schronienia coraz to nowym przybyszom.

Nabożeństwo zakończono błogosławieństwem Ks. Prymasa i Księży Biskupów Sandomierskich.

Po kolacji zwiedzano świątynię i muzeum parafialne. Rzeczowych objaśnień udzielał ks. proboszcz, miłośnik i znawca sztuki sakralnej.

O godz. 20.30 Dostojni Goście odjechali do Sandomierza.

ks. Eugeniusz Duda

Kronika
Diecezji
Sandomierskiej
| m 10-11
| 1970,
s. 257-258